

som kunde være Gjenstand for en nærmere Forhandling og en nærmere Drøftelse, naar de, udrevne af deres nuværende Sammenhæng, vare komne fra Regjeringen og tillige saaledes motiverede og dokumenterede, at jeg kunde erkjende, at de vare baade begrundede og nødvendige. Jeg skal forøvrigt ikke komme ind paa denne Lovs Enkeltheder, dels paa Grund af den Stilling, som den høitærede Indenrigsminister indtager til Sagen, dels efterat jeg har hørt det Foredrag, vi nys hørte af det ærede Medlem for 9de Kred, med hvis Anskuelser om denne Sag jeg ganske samstemmer, og jeg skal ikke trætte det ærede Thing med Gjentagelser. Endelig har ogsaa det andet Thing ved den hele Maade, hvorpaa det har stillet sig til de i Sandhed meget imødekommende Vædringsforslag af den høitærede Indenrigsminister, lagt en saa stor Utilbøielighed for Dagen til at komme ind paa en nærmere Underhandling, at jeg ikke engang fristes til at komme ind paa de Punkter, om hvilke jeg antydede, at de mulig kunde fortjene en næiere Undersøgelse.

Jeg tror hermed tilstrækkelig at have betegnet min Stilling til Sagen, og jeg skal endnu blot yttre mig med et Par Ord om Ministeriets. I Slutningen af forrige Session blev der rettet en Forespørgsel til den høitærede Conseilpræsident om, hvorledes Ministeriet agtede at forholde sig ligeoverfor Fæstefagen, og Svaret lod paa, at Ministeriet vilde underkaste denne Sag en omhyggelig Drøftelse og Derveielse. Det er jo ogsaa bekjendt, at man derefter gennem Autoriteterne lod indhente forskjellige Erklæringer og Oplysninger. Jeg vil nu paa ingen Maade betvivle, at Regjeringen ogsaa virkelig har gjort denne Sag til Gjenstand for en omhyggelig Derveielse, og at den har samlet et baade brugbart og godt Materiale af statistiske og forskjellige Meddelelser til en rigtig Bedømmelse af disse Forhold, men jeg beklager blot, at vi ikke have set noget til dette Materiale her i Thinget; man kan just heller ikke sige, at man har kunnet mærke Noget til det i Ministeriets hele Optræden i denne Sag eller i de Foredrag, der ere holdte af den ærede Indenrigsminister, og jeg beklager dette saameget mere, som jeg tror virkelig, at vi i

andet Fald vilde have haft et baade sikkrere og fyldigere Underlag for hele Diskussionen her i Thinget, end vi nu have. Jeg føler mig derfor overbevist om, at det — hvori jeg er blevet yderligere bestyrket ved, hvad vi nys hørte — da vilde være lykkedes os at paavise for det høitærede Ministerium og særlig for den ærede Indenrigsminister, at flere af de Vædringsforslag, der ere fremkomne fra ham i det andet Thing, ikke kunne siges at have været særdeles nødvendige eller fuldkommen holdbare. Men jeg skal indrømme, at der alligevel i den høitærede Indenrigsministers Vædringsforslag eller idetmindste i nogle af dem findes Momenter, der kunde fortjene en næiere Undersøgelse. Dog vilde jeg have sat sær Pris paa, at det ikke havde haft Skindet af, at de kun vare foranledigede ved eller fremkomne som Resultat af dette private Lovforslag, hvis hele Tendents jeg som sagt ikke kan bilige, og hvis enkelte Bestemmelser gaa langt ud over Grændsen af de Reforme, som jeg anser for, at der overhovedet kan være Tale om paa dette Omraade — forudsat at der i det Hele taget behøves saadanne, hvad jeg idetmindste ikke nu, efter hvad der foreligger, vil betragte som noget Fastslaet eller Givet. Jeg skal blot endnu erklære, at jeg agter at stemme imod denne Sags Dvergang til 2den Behandling.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Sagens Dvergang til 2den Behandling

vedtoges med 35 Stemmer imod 12.

Fischer: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Forslag henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende de 50aarige Forpagtninger, og som nu nylig er blevet suppleret med 2 Medlemmer.

Da Ingen begjærede at udtale sig herom, blev Forslaget om Sagens Henvisning til det nævnte tidligere nedsatte Udvalg sat under Afstemning og vedtaget enstemmig med 42 Stemmer.